

PONDELKOVÉ

Ilustrovaná zbierka básní

LUBICA STEFANIK, HUPKA

VYDALO MEA2000 o. z.

© Všetky autorské práva sú vyhradené.

ISBN 978-80-560-0228-5

Ľubica Štefaniková

PONDELKOVÉ

Korektúra a technická spolupráca: Fújas Štefan, Labaj Emil
Autor ilustrácií: **Jozef Žigraj**

Edícia: Mladá Éra Autorov nového tisícročia - / MEA 2000 o. z. /
© Autorské práva vyhradené
ISBN 978-80-560-0228-5

www.mea2000.eu
www.hupka.estranky.sk

VENOVANIE

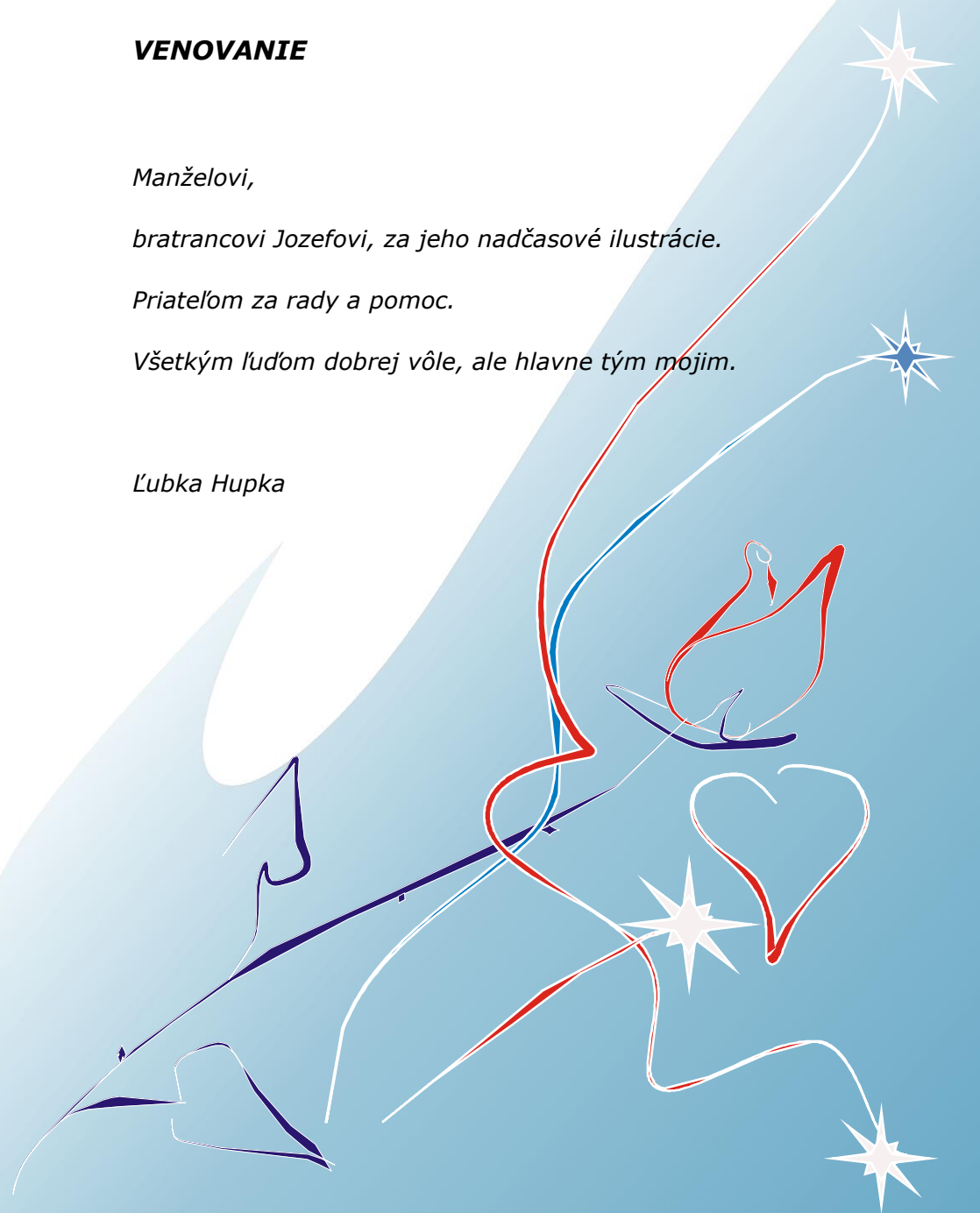
Manželovi,

bratrancovi Jozefovi, za jeho nadčasové ilustrácie.

Priateľom za rady a pomoc.

Všetkým ľuďom dobrej vôle, ale hlavne tým mojím.

Ľubka Hupka

PONDELOK

*Každý sa trápi modrým pondelkom,
ľudstvo plače, prežíva čudný zlom.
Ešte včera bolo všetkým dobre,
dnes nielen moje srdce žobre.*

*Noc bola ťažká, ráno býva chladné,
duša plače, i telo akosi chradne.
Znova ísť do pekla, bôle znášať,
bezhlavo, bezducho do ľudí vrázať.*

*Nemyslieť na to, čo nás trápi,
akási sila ma k výšinám vábi.
Nesmúť človek nad zlou nocou,
láska zdrapila ťa veľkou mocou.*

*Schytila do pazúrov veľkou silou,
bojuje s temnotou, čiernou vílou.
Aj ty prežívaš kríž každodenný,
ako Ježiš na Golgote umučený.*

*V našich hlavách zlá žiarovka bliká,
asi takto ľudská krivda vzniká.
Zo strachu, či z čoho sa to v nás berie,
že každého len nenávisť a zrada žerie.*

*Čoho sa bojíme, keď Láska vyhrala?
Že na chvíľu slnko chmára zahнала?
Možno bude dlho, dlho zamračené.
Ľudské duše sú už ťarchy zbavené.*

*Ak v pondelok s láskou vstávaš,
celý deň spokojne s ľuďmi sa hrávaš.
Pondelok bude taký, ako ho cítiš v sebe,
ako mäkká kôrka vo voňavom chlebe.*

*Ako teplý jarný vánok isto vonia,
možno počuješ ako zvonce zvonía.
Tvoje srdce na ľudí tíško sa smeje,
dobrý pocit každého, i teba hreje.*

*Ak dáš iným teplo, lásku, radosť,
každý v pondelok prežije mladosť.
Týždeň začne s krikom a smelo,
ruka ruku stíska dlho, vrelo.*

*Zabudni na pondelok modrý,
a svet bude krajší, bodrý.
Usmeješ sa na ľudí, deti, ženu,
tvoje oči hnevy iných zaženú.*

*Potom bude ozaj pondelok zvláštny deň,
tešiť sa z neho bude laň, i zoťatý peň.
Utorok pôjdeš do práce s radosťou
a nie s tabletkou, či žeravou bolesťou.*

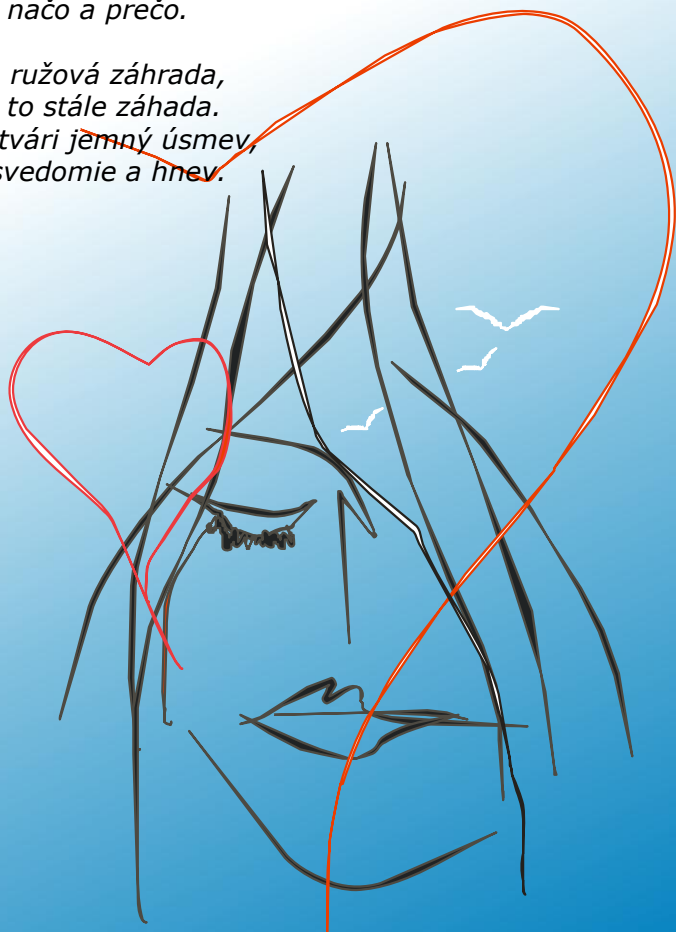

MODERNÁ DOBA

*Ked' sa na mňa môj muž usmeje,
jeho srdce ma teplom zahreje.
Žijeme už spolu dlhé dni a roky,
jedným smerom idú naše kroky.*

*Ideme spoločnou neľahkou cestou,
jeden druhému dávame priestor.
By povedal tomu druhému niečo,
nepýtal sa iných načo a prečo.*

*Nie je to ľahká a ružová záhrada,
pre ostatných je to stále záhada.
Prečo máme na tvári jemný úsmev,
keď iných trápi svedomie a hnev.*

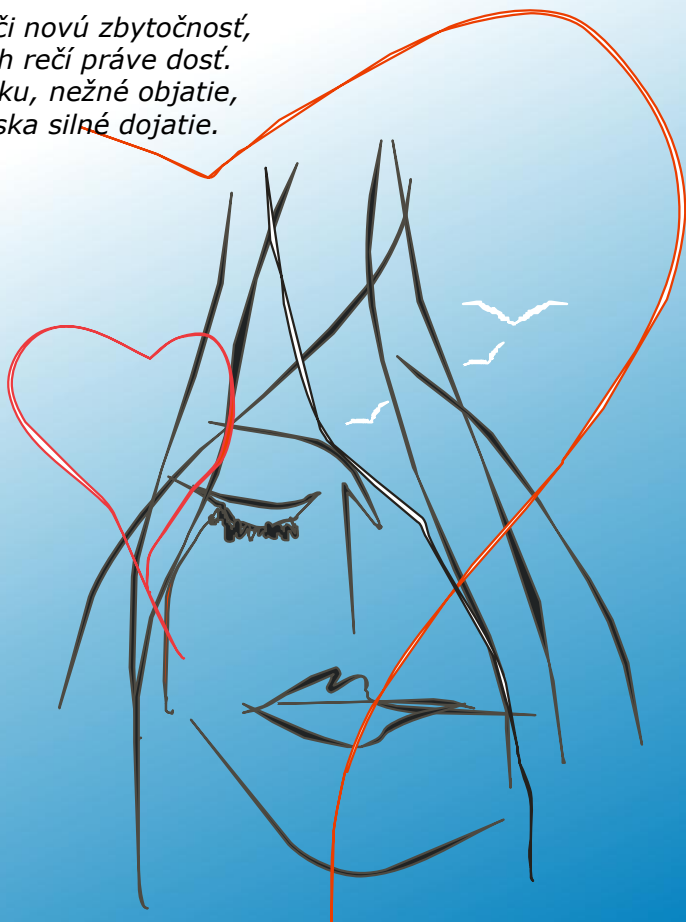

*S láskou sa ľahšie kráča svetom,
buď aj ty dobrý a nehádz blatom.
Potom aj tebe bude láska kvitnúť,
nemusíš na zlato, bohatstve lipnúť.*

*Láska je krásna v chalupe i paláci,
opak tvrdia len pajáci a hlupáci.
Svet nám núti pokrok a módu,
prijmeš aj ty virtuálnu dobu?*

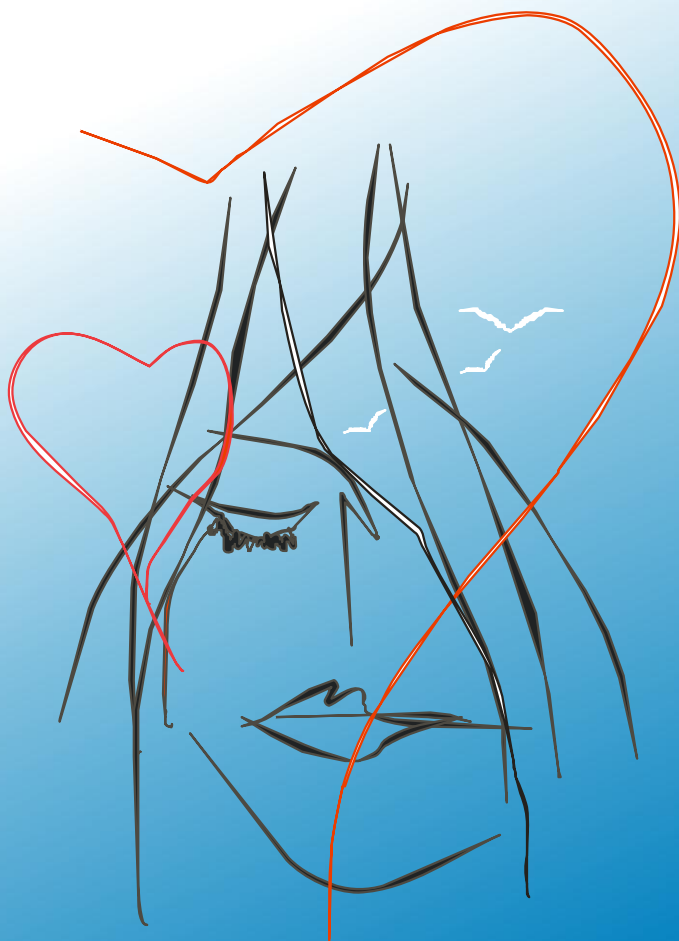
*Túlavé mača o našu priazeň prosí,
no dnes sa už maznanie nenosí.
Byť tvrdým a úspešným je dobré,
tvoje dieťa márne o lásku žobre.*

*Dáš mu prachy, či novú zbytočnosť,
no ono má tvojich rečí práve dosť.
Daj mu svoju lásku, nežné objatie,
zrazu ti srdce stíska silné dojatie.*

*Tie okamihy sú krátke, no nutné,
aby bolo aj tvoje dieťa vlúdne.
Potom bude ľahko kráčať svetom,
nebude stáť a pozeráť za plotom.*

*Ako iné dieťa lásku dostáva,
tvoje sa po kútoch schováva.
Nech má stále jemný úsmev na tvári,
potom sa mu všetko v živote podarí.*

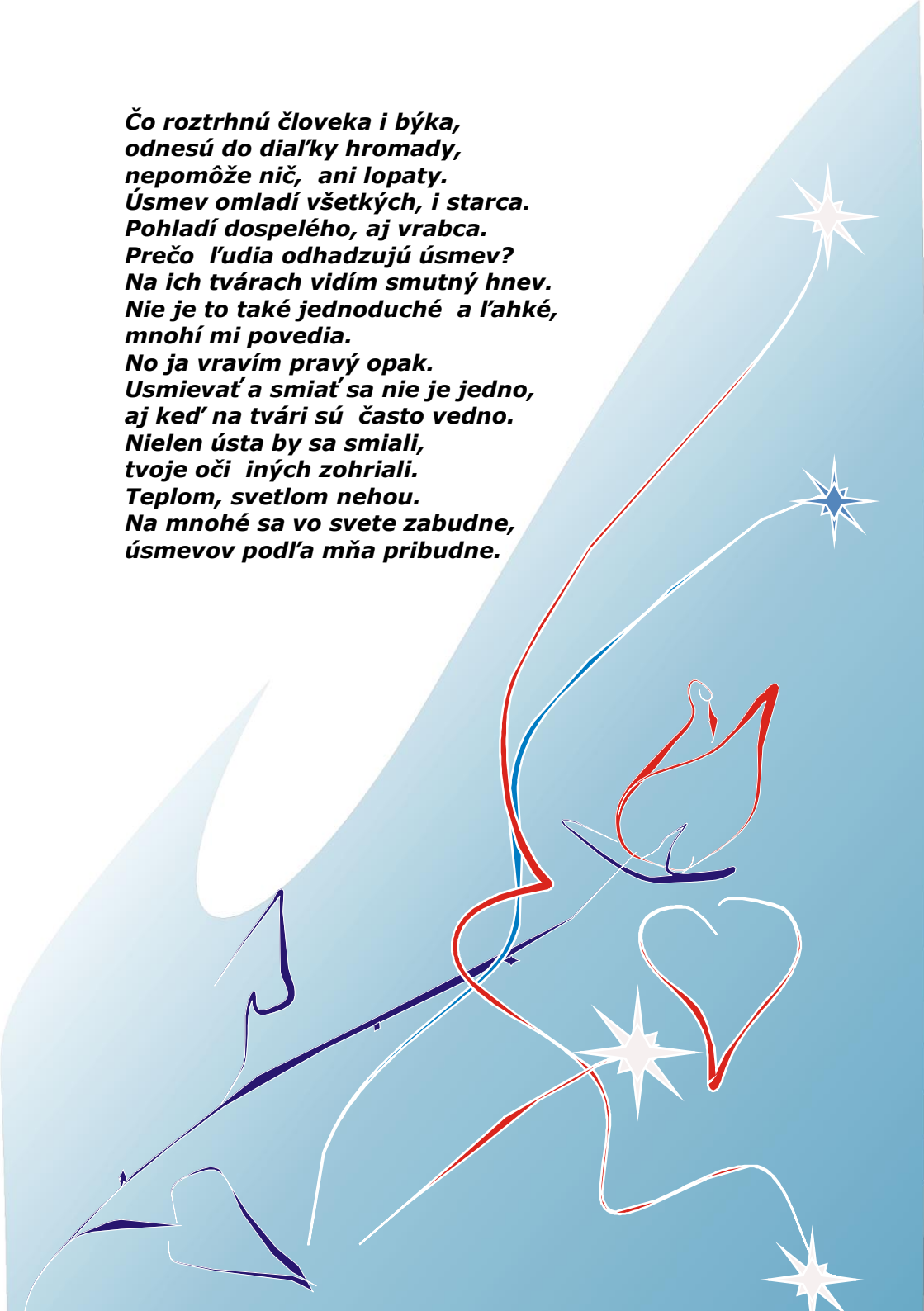

ÚSMEV DETÍ

***Ako vonia úsmev malých detí?
Po mlieku a mede.
Úsmev je tá najkrajšia vec,
čo inému môžeš dať,
na diaľku hreje.
Úsmevom môžeš ďakovať,
mnohých nahnevať,
niekomu život spraviť krásnym,
inému deň ozvláštniť.
Obyčajný úsmev má takú silu,
hoci trvá len sekundu, chvíľu.
Niektoré si pamätáme veky,
ako búrlivé dravé rieky.***

**Čo roztrhnú človeka i býka,
odnesú do diaľky hromady,
nepomôže nič, ani lopaty.
Úsmev omladí všetkých, i starca.
Pohladí dospelého, aj vrabca.
Prečo ľudia odhadzujú úsmev?
Na ich tvárach vidím smutný hnev.
Nie je to také jednoduché a ľahké,
mnohí mi povedia.
No ja vravím pravý opak.
Usmievať a smiať sa nie je jedno,
aj keď na tvári sú často vedno.
Nielen ústa by sa smiali,
tvoje oči iných zohriali.
Teplom, svetlom nehou.
Na mnohé sa vo svete zabudne,
úsmevov podľa mňa pribudne.**

**Malo by to tak byť, nebude však,
na zemi vládne silný drak.**

**Čo úsmevy ľudí ohňom rozháňa,
zlé myšlienky do duší priháňa.**

**Len reptat', hlúpe reči trúsiť,
zlobou jazyk, ústa brúsiť.**

Je to takto správne?

Asi nie.

**Každý z nás si to myslí,
aj tak má na tvári úsmev nakyslý.**

Nechápem to ani ja, ani vy.

A predsa to denne ľudstvo robí.

**Ak bude naše srdce láskou žiarit',
darmo nás bude drak zlobou mámiť.**

Nebude mať žiadnu šancu.

Ani silu.

Ani moc.

Zlomíme okovy, aj zlosti vílu.

**Úsmevom obdariš svet sivý,
nebude človek chodiť po zemi divý.**

